

и дойдете въ себе си. Ние и двама нѣма да и сѫживимъ, а трѣба да са грижихъ да видимъ какъ ще прекараемъ отъ сего пататькъ останалии си животъ. Ако искате вътъ мене сѫвѣть, то оставете тази страна и минете оттагькъ презъ морето. Въ Африка има война, тамъ Французи-тѣ иматъ нужда отъ юнаци маже. Ваше-то престиление азъ простявамъ, и другъ нѣкой ще узнае, кой-то ви притегли съ друга мѣрка, какъ ваше-то сърце са покайва за всичко. Ако жега да ви помогна съ нѣщо си, или да са отстраните отъ тука или друго нѣщо, кажете си желание-то; ви ще намерите у мене единъ братъ.⁵

Другия станалъ на крака горбъ, безъ да гледа вече образа, съ едно обезнадежено лице гледаше изъ тихата ношъ. При последни-тѣ думи на противника си, той си поклатилъ глава-та.

„Всичко са измина вече,⁶ казаше другия. Съ въсъ азъ сѫмъ вече изравненъ. Но пататькъ е моя работа. Ние двама нѣма вече да са видимъ и срѣщемъ, това ви потврдявамъ тука при съника-та ви. Но оставете тази кѫща, защо-то на други-тѣ съ повече за ваши-тѣ пари и оръжия, камъ кой-то толкова много ламтатъ, защо-то азъ не мога ви пази никакъ. Ако тѣ узнаятъ, че азъ сѫмъ билъ въ сѫстояние да ви предамъ тѣмъ, тѣ истина ще ма изѣдатъ съ парцали-тѣ; нѣкоги отъ тѣхъ има, кой-то сѫ са заклѣли за твоето тѣло още стъ спаси лоша ношъ. Назете са много! И тай легка ви ношъ! Азъ свѣршихъ вече.⁷

Той са поклонилъ земъ шушка-та си отъ земя-та, хвърли още единъ ногъдъ на образа, кой-то са блѣщаше на мѣсечина-та още и са изижкиналъ изъ стая-та.

Капитанина то слушаше да върви изъ стѣлба-та на долѣ, послѣ да изѣзвя изъ порта-та като отварялъ тай майсторски врата-та, като да билъ самъ господаря. Подиръ това всичко, настанало наоколо нощна тишина.

Много време са измина до дѣй дойде на себе си. Той казаше като да е падналъ отъ нѣкоя кула, та си потрошилъ кокали-тѣ, защо-то не можаше да са мести вече. Най-сетиѣ като постоялъ малко на одара си половинъ примрѣль, научи си за рана-та, коя-то му донесе попрѣдишина-та битва. Той са поизѣчи да сѫбуди Маддалена, за да му донесе вода и да му помогне да си завхрже рана-та. Но никой не му отговаряше, колко-то и да викаше той. Най-сетиѣ той са привлече надолѣ по стѣлба-та и влезе въ иейна-та стая. Тамъ той сѫгле-